

LỄ THẬT TIN LÀNH CỦA NƯỚC ĐỨC CHÚA TRỜI

Phần 5 - Giá mà những người được cứu chuộc phải trả cho được vào Nước Đức Chúa Trời - Bài 38.

Chúng ta tiếp tục bước tới trong sự suy gẫm những sự mâu nhiệm thuộc về Nước Đức Chúa Trời được giấu trong Lời Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh Thánh, vì Kinh Thánh chép về chúng ta, hầu cho sự thông biết về Lời của Đức Chúa Trời nơi linh hồn chúng ta được gia thêm và được Chúa dắt dẫn vào các kho tàng mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã hứa sẽ ban cho những người nào yêu mến Ngài sẽ được hưởng, như Lời Chúa đã phán:

Châm ngôn 8:1-24: Sự khôn ngoan há chẳng kêu lên sao? Sự thông sáng há không vang tiếng mình ra ư? Sự khôn ngoan đứng trên chót các nơi cao, ngoài đường, tại các ngã tư. Gần bên cửa thành, tại nơi vào thành, ở chỗ đông trong cửa thành, sự khôn ngoan la lên rằng: Hỡi loài người, Ta kêu gọi các người, và tiếng của Ta hưởng về con cái loài người! Hỡi kẻ ngu muội, hãy hiểu sự khôn khéo; Hỡi kẻ đại dột, lòng người khá nên thông sáng. Hãy nghe, vì Ta sẽ nói điều tốt lành, Ta hở môi ra mà dạy điều ngay thẳng. Vì miệng Ta sẽ nói Lễ thật; Còn môi Ta ghét sự gian ác. Các Lời của miệng Ta đều xứng hiệp sự công bình. Trong nó chẳng có điều chi cong vạy hoặc gian tà. Thấy đều rõ ràng cho người nào hiểu biết, và ngay thẳng cho người nào tìm được sự tri thức. Khá nhận sự khuyên dạy của Ta, chớ lãnh tiền bạc, thà lãnh sự tri thức hơn là vàng chọn lựa; Vì sự khôn ngoan có giá hơn châu ngọc, và các vật mình ưa thích hơn hết chẳng sánh bằng nó nặng. Ta, là sự khôn ngoan, đồng ở với sự thông minh, và tìm được sự hiểu biết, và sự sáng tạo. Sự kính sợ Đức Giê-hô-va, ấy là ghét điều ác; Ta ghét sự kiêu ngạo, xác xược, con đường ác, và miệng gian tà. Mưu luận và sự thông thạo đều thuộc về Ta; Ta là sự thông sáng; năng lực vốn thuộc về Ta. Nhờ Ta, các vua cai trị, và những quan trưởng định sự công bình. Nhờ Ta, các quan trưởng, người tước vị, và các quan xét thế gian đều cai trị. Ta yêu mến những người yêu mến Ta, Phàm ai tìm kiếm Ta sẽ gặp Ta. Sự giàu có, sự tôn trọng, của cải bền lâu, và sự công bình, đều ở nơi Ta. Bông trái của Ta tốt hơn vàng, đến đổi hơn vàng ròng; Hoa lợi của Ta quý hơn bạc cao. Ta đi trong con đường công bình, giữa các lối ngay thẳng, đặt làm cho kẻ yêu mến Ta hưởng được của cải thật, và làm cho đầy đầy các kho tàng của họ.

Chúng ta đang bước đi trên con đường công bình của Đức Chúa Trời và chúng ta được biết trình tự của sự phục hồi sự sống của linh hồn chúng ta, mà mười con trai và một con gái của Gia-cốp được sanh bởi Lê-a, bởi Bi-la và bởi Xinh-ba đó là những sự thuộc về sự sống lại của linh hồn chúng ta và chúng ta cũng biết rằng, khi linh hồn của chúng ta được tái sanh, thì bấy giờ, nhờ sự sáng thật nơi ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi linh hồn chúng ta được thắp sáng, nên chúng ta được thấy và sẽ được vào trong Nước Đức Chúa Trời, như Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán:

Giăng 3:3-8: Đức Chúa Jê-sus cất tiếng đáp rằng: Quả thật, quả thật, Ta nói cùng người, nếu một người chẳng sanh lại, thì không thể thấy được nước Đức Chúa Trời. Ni-cô-đem thưa rằng: Người đã già thì sanh lại làm sao được? Có thể nào trở vào lòng mẹ và sanh lần thứ hai sao? Đức Chúa Jê-sus đáp rằng: Quả thật, quả thật, Ta nói cùng người, nếu một người chẳng nhờ nước và Thánh Linh mà sanh, thì không được vào nước Đức Chúa Trời. Hễ chi sanh bởi xác thịt là xác thịt; hễ chi sanh bởi Thánh Linh là thần. Chớ lấy làm lạ về điều Ta đã nói với người: Các người phải sanh lại. Gió muốn thổi đâu thì thổi, người nghe tiếng động; nhưng chẳng biết gió đến từ đâu và cũng không biết đi đâu. Hễ người nào sanh bởi Thánh Linh thì cũng như vậy.

Trước khi chúng ta bước tiếp con đường công bình của Đức Chúa Trời mà chúng ta đã và đang bước đây, chúng ta cần phải hiểu cách trọn vẹn về ý nghĩa của cụm từ Nước Đức Chúa Trời và cũng là Nước Thiên đàng nữa, vì chữ quan trọng nhất đó là chữ nước - the kingdom^{G932} chép trong câu 3 và câu 5 trên.

Giăng 3:3 & 5: ³Jesus^{G2424} answered^{G611} and said^{G2036} unto him, Verily^{G281}, verily^{G281}, I say^{G3004} unto thee, Except^{G3362} a man^{G5100} be born^{G1080} again^{G509}, he cannot^{G3756-G1410} see^{G1492} the kingdom^{G932} of God^{G2316} ....⁵Jesus^{G2424} answered^{G611}, Verily^{G281}, verily^{G281}, I say^{G3004} unto thee, Except^{G3362} a man^{G5100} be born^{G1080} of water^{G5204} and of the Spirit^{G4151}, he cannot^{G3756-G1410} enter^{G1525} into^{G1519} the kingdom^{G932} of God^{G2316}.

Chữ nước - the kingdom^{G932} chép trong câu 3 và câu 5 trên, đó là chữ βασιλεία - basileia, số 932 ra từ chữ βασιλεύς - basileus, số 935 của tiếng Hy-lạp có nghĩa là: *hoàng gia của vua, sự cai trị, quyền phép, quyền năng, nền tảng của quyền phép, lĩnh vực thuộc nhà vua, chủ quyền tối cao của vua;*

Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán rất rõ ràng: nếu một người chẳng sanh lại, thì không thể thấy được nước

Đức Chúa Trời và nếu một người chẳng nhờ nước và Thánh Linh mà sanh, thì không được vào nước Đức Chúa Trời.

Ngay từ lúc ban đầu, khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời quyết định tạo nên loài người, Ngài đã phán rất rõ về điều loài người sẽ được Ngài ban cho quyền phép thuộc về vương quốc của Ngài, được gọi là Nước Đức Chúa Trời, để cai trị muôn vật mà Ngài đã tạo nên trên đất này:

Sáng thế ký 1:26-28: Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng ta hãy làm nên loài người như hình ta và theo tượng ta, đặt quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất. Đức Chúa Trời dựng nên loài người như hình Ngài; Ngài dựng nên loài người giống như hình Đức Chúa Trời; Ngài dựng nên người nam cùng người nữ. Đức Chúa Trời ban phúc cho loài người và phán rằng: Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy dẫy đất; hãy làm cho đất phục tùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành động trên mặt đất.

Chúng ta hãy xem Bản King James version chép chính xác Lời Đức Chúa Trời đã phán về tiêu chuẩn mà loài người phải đạt, để được hưởng quyền phép để quản trị muôn vật do Đức Chúa Trời tạo nên trên đất này.

Bản King James version chép: ²⁶ And God^{H430} said^{H559}, Let us make^{H6213} man^{H120} in our image^{H6754}, after our likeness^{H1823}; and let them have dominion^{H7287} over the fish^{H1710} of the sea^{H3220}, and over the fowl^{H5775} of the air^{H8064}, and over the cattle^{H929}, and over all^{H3605} the earth^{H776}, and over every^{H3605} creeping^{H7431} thing that creepeth^{H7430} upon the earth^{H776}. ²⁷ So God^{H430} created^{H1254} man^{H120} in his own image^{H6754}, in the image^{H6754} of God^{H430} created^{H1254} he him; male^{H2145} and female^{H5347} created^{H1254} he them.

Có nghĩa là: *Đức Chúa Trời đã phán, Chúng Ta hãy tạo nên loài người trong ảnh tượng của Chúng Ta, Sau khi đã trở nên giống như Chúng Ta, hãy ban cho họ quyền thống trị trên các loài cá của biển, cùng trên các loài chim trong khoảng không, cùng trên các loài súc vật, cùng trên khắp cả đất và trên tất cả mọi loài vật bò sát hay bò trên mặt đất. Vậy Đức Chúa Trời đã tạo nên loài người trong ảnh tượng của chính Ngài, theo ảnh tượng của Đức Chúa Trời mà Ngài đã tạo nên loài người; cả người nam và người nữ, Ngài tạo nên giống đực và giống cái.*

Kinh Thánh chép rất rõ là **after our likeness^{H1823}** - nghĩa là: *Sau khi họ đã trở nên giống hệt như ảnh tượng của Chúng Ta, thì bây giờ Đức Chúa Trời sẽ ban cho linh hồn đã được trở nên giống như ảnh tượng của Ngài trong sự công bình và sự thánh sạch của Lẽ thật, mà có được đầy đủ các quyền phép của Đức Chúa Trời để quản trị đất cùng muôn vật trên đất này.*

Khi chúng ta trở lại cùng Đức Chúa Trời qua sự tin đến Danh của Đức Chúa Jêsus Christ, thì linh hồn chúng ta phải trở dậy bắt tâm trí của xác thịt mình vâng phục Lời của Đức Chúa Trời phải vâng giữ và làm theo Lời Đức Chúa Trời, để nhận được những sự ban cho của Đức Thánh Linh mà hiểu được ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời, hầu cho linh hồn của chúng ta được phục hồi sự sống mình. Sự phục hồi sự sống của linh hồn loài người không phải chỉ qua sự cầu nguyện tin nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Chúa của cuộc đời mình mà được, như người ta vẫn tưởng theo lời giảng của những người không được Đức Chúa Trời chỉ định vào chức vụ thầy tế lễ của Nước Đức Chúa Trời, mà Lời Chúa gọi những người đó là giáo sư giả, là tiên tri giả.

Để được phục hồi sự sống của linh hồn mình, thì người tin Chúa phải được nuôi dưỡng bằng Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, là Lời mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã dùng để tạo nên muôn vật, ban sự sống cho muôn vật và duy trì sự sống cho muôn vật mà Đức Chúa Trời đã tạo và có trên đất này và Lời đó được gọi là Lẽ thật, là Luật pháp của Thánh Linh sự sống, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời.

Chỉ khi nào linh hồn của người tin Chúa nhờ quyền phép của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời mà được tái sanh, nghĩa là được sự sống lại và cũng được gọi là được phục hồi sự sống của linh hồn mình theo ảnh tượng của Đức Chúa Trời, là Đấng đã dựng nên loài người theo hình ảnh của Ngài.

Rất nhiều người thắc mắc về ảnh tượng của Đức Chúa Trời sẽ như thế nào, trong khi Đức Chúa Jêsus Christ đã phán rất rõ rằng, ai đã thấy Ngài (Đức Chúa Jêsus Christ - Danh Ngài được xưng là Lời Đức Chúa Trời) - ấy là thấy Đức Chúa Cha vì Đức Chúa Jêsus Christ với Đức Chúa Cha là một.

Chúng ta hãy xem Lời Chúa đã chép gì về Lẽ thật này:

Rô-ma 8:1-30: Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong Đức Chúa Jêsus Christ; vì luật pháp của Thánh Linh sự sống đã nhờ Đức Chúa Jêsus Christ buông tha tội khỏi luật pháp của sự tội và sự chết. Vì điều chi luật pháp không làm nổi, tại xác thịt làm cho luật pháp ra yếu đuối, thì Đức Chúa Trời đã làm rồi: Ngài đã vì cố tội lỗi sai chính Con mình lấy xác thịt giống như xác thịt tội lỗi

chúng ta, và đã đoán phạt tội lỗi trong xác thịt, hầu cho sự công bình mà luật pháp buộc phải làm được trọn trong chúng ta, là kẻ chẳng noi theo xác thịt, nhưng noi theo Thánh Linh. Thật thế, kẻ sống theo xác thịt thì chăm những sự thuộc về xác thịt; còn kẻ sống theo Thánh Linh thì chăm những sự thuộc về Thánh Linh. Vả, chăm về xác thịt sanh ra sự chết, còn chăm về Thánh Linh sanh ra sự sống và bình an; vì sự chăm về xác thịt nghịch với Đức Chúa Trời, bởi nó không phục dưới luật pháp Đức Chúa Trời, lại cũng không thể phục được. Vả, những kẻ sống theo xác thịt, thì không thể đẹp lòng Đức Chúa Trời. Về phần anh em, nếu thật quả Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong mình, thì không sống theo xác thịt đâu, nhưng theo Thánh Linh; song nếu ai không có Thánh Linh của Đấng Christ, thì người ấy chẳng thuộc về Ngài. Vậy nếu Đấng Christ ở trong anh em, thì thân thể chết nhân cố tội lỗi, mà thân linh sống nhân cố sự công bình. Lại nếu Thánh Linh của Đấng làm cho Đức Chúa Jê-sus Christ sống lại từ trong kẻ chết ở trong anh em, thì Đấng làm cho Đức Chúa Jê-sus Christ sống lại từ trong kẻ chết cũng sẽ nhờ Thánh Linh Ngài ở trong anh em mà khiến thân thể hay chết của anh em lại sống. Vậy, hỡi anh em, chúng ta chẳng mắc nợ xác thịt đâu, đặng sống theo xác thịt. Thật thế, nếu anh em sống theo xác thịt thì phải chết; song nếu nhờ Thánh Linh, làm cho chết các việc của thân thể, thì anh em sẽ sống. Vì hết thảy kẻ nào được Thánh Linh của Đức Chúa Trời dắt dẫn, đều là con của Đức Chúa Trời. Thật anh em đã chẳng nhận lấy thần trí của tội mọi đặng còn ở trong sự sợ hãi; nhưng đã nhận lấy thần trí của sự làm con nuôi, và nhờ đó chúng ta kêu rằng: A-ba! Cha! Chính Đức Thánh Linh làm chứng cho lòng chúng ta rằng chúng ta là con cái Đức Chúa Trời. Lại nếu chúng ta là con cái, thì cũng là kẻ kế tự: kẻ kế tự Đức Chúa Trời và là kẻ đồng kế tự với Đấng Christ, miễn chúng ta đều chịu đau đớn với Ngài, hầu cho cũng được vinh hiển với Ngài. Vả, tôi tưởng rằng những sự đau đớn bây giờ chẳng đáng so sánh với sự vinh hiển hầu đến, là sự sẽ được bày ra trong chúng ta. Thật thế, muôn vật ước ao nóng nảy mà trông đợi con cái Đức Chúa Trời được tỏ ra. Vì muôn vật đã bị bắt phục sự hư không, chẳng phải tự ý mình, bèn là bởi cố Đấng bắt phục. Muôn vật mong rằng mình cũng sẽ được giải cứu khỏi làm tội sự hư nát, đặng dự phần trong sự tự do vinh hiển của con cái Đức Chúa Trời. Vì chúng ta biết rằng muôn vật đều than thở và chịu khó nhọc cho đến ngày nay; không những muôn vật thôi, lại chúng ta, là kẻ có trái đầu mùa của Đức Thánh Linh, cũng than thở trong lòng, đang khi trông đợi sự làm con nuôi, tức là sự cứu chuộc thân thể chúng ta vậy. Vì chúng ta được cứu trong sự trông cậy, nhưng khi người ta đã thấy điều mình trông rồi, ấy không phải là trông nữa: mình thấy rồi, sao còn trông làm chi? Song nếu chúng ta trông điều mình không thấy, ấy là chúng ta chờ đợi điều đó cách nhịn nhục. Cũng một lẽ ấy, Đức Thánh Linh giúp cho sự yếu đuối chúng ta. Vì chúng ta chẳng biết sự mình phải xin đặng cầu nguyện cho xứng đáng; nhưng chính Đức Thánh Linh lấy sự thở than không thể nói ra được mà cầu khẩn thay cho chúng ta. Đấng dò xét lòng người hiểu biết ý tưởng của Thánh Linh là thể nào, vì ấy là theo ý Đức Chúa Trời mà Ngài cầu thể cho các thánh đồ vậy. Vả, chúng ta biết rằng mọi sự hiệp lại làm ích cho kẻ yêu mến Đức Chúa Trời, tức là cho kẻ được gọi theo ý muốn Ngài đã định. Vì những kẻ Ngài đã biết trước, thì Ngài cũng đã định sẵn để nên giống như hình bóng Con Ngài, hầu cho Con này được làm Con cả ở giữa nhiều anh em; còn những kẻ Ngài đã định sẵn, thì Ngài cũng đã gọi, những kẻ Ngài đã gọi, thì Ngài cũng đã xưng là công bình, và những kẻ Ngài đã xưng là công bình, thì Ngài cũng đã làm cho vinh hiển.

Rất nhiều người tin Chúa, thậm chí là những người đã được đào tạo trong các trường mà người ta tự cho là Trường thần học, hoặc Trường thần đạo cũng không định nghĩa được Nước Thiên đàng hay là Nước Đức Chúa Trời là gì, nên một số người đã áp đặt cách mơ hồ về Nước Đức Chúa Trời và gọi chung chung là nước Chúa.

Chúng ta hãy xem Lời Chúa đã chép gì về điều này khi Đức Chúa Jê-sus đang thi chức vụ ở trên đất này:

Lu-ca 17:20-21: **Người Pha-ri-si hỏi Đức Chúa Jê-sus nước Đức Chúa Trời chừng nào đến, thì Ngài đáp rằng: Nước Đức Chúa Trời không đến cách rõ ràng, và người ta sẽ không nói: Ở đây, hay là: Ở đó; vì này, nước Đức Chúa Trời ở trong các người.**

Nước Đức Chúa Trời đã được chép trong Kinh Thánh bởi con cháu của Cô-rê được thần của Đức Giê-hô-va cảm động mà chép xuống trong Thi-Thiên 45, là lời tiên tri về Đức Chúa Jê-sus Christ, Danh Ngài được xưng là Lời Đức Chúa Trời và cũng là lời tiên tri về Hội-Thánh thật của Đấng Christ, được gọi là hoàng hậu - vợ mới của Đấng Christ nữa.

Thi-Thiên 45:1-17: **Lòng tôi đầy tràn những lời tốt; Tôi nói điều tôi vinh cho vua; Lưỡi tôi như ngòi viết của văn sĩ có tài. Ngài xinh đẹp hơn hết thảy con trai loài người; Ân điển tràn ra nơi môi Ngài: Vì vậy,**

Đức Chúa Trời đã ban phước cho Ngài đến đời đời. Hỡi Đấng mạnh dạn, hãy đai gươm nơi hông, là sự vinh hiển và sự oai nghi của Ngài. Vì có lẽ thật (the truth), sự hiền từ, và sự công bình, hãy lấy sự oai nghi Ngài cưỡi xe lướt tới cách thẳng trận; Tay hữu Ngài sẽ dạy cho Ngài những việc đáng kính. Các mũi tên Ngài bén nhọn, bắn thấu tim kẻ thù nghịch vua; Các dân đều ngã dưới Ngài. Hỡi Đức Chúa Trời, ngôi Chúa còn mãi đời nọ qua đời kia; Bình quyền Nước Chúa là một bình quyền ngay thẳng. Chúa ưa sự công bình, và ghét điều gian ác; Cho nên Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Trời của Chúa, đã xúc dầu cho Chúa Bằng dầu vui vẻ trở hơn đồng loại Chúa. Các áo xông Ngài bay mùi thơm một được, trầm hương, và nhục quế; Từ trong đền ngài có tiếng nhạc khí bằng dây làm vui vẻ Ngài. Trong bọn người nữ tôn quý của Ngài có các công chúa; Hoàng hậu đứng bên hữu Ngài, trang sức vàng ô-phia. Hỡi con gái, hãy nghe, hãy suy nghĩ, hãy lắng tai; Khá quên dân sự và nhà cửa cha của con; Thì vua sẽ mộ nhan sắc con; Vì Ngài là chúa con; hãy tôn kính Ngài. Con gái Ty-rơ sẽ đem lễ vật đến, và những người giàu sang hơn hết trong dân sẽ đến cầu ơn con. Công chúa trong đền được rất vinh hiển; Áo xông nàng đều thêu dệt bằng vàng. Nàng sẽ mặc áo gấm ra mắt vua; Các nữ đồng trinh là bạn đi theo nàng sẽ được đưa đến Ngài. Họ sẽ được dẫn đến có sự vui vẻ và khoái lạc, mà vào đền vua. Các con trai Ngài sẽ thay cho tổ phụ Ngài; Ngài sẽ lập họ làm quan trưởng trong khắp thế gian. Tôi sẽ làm cho Danh Ngài được nhắc lại trong các đời; Vì có ấy các dân tộc sẽ cảm tạ Ngài đời đời không thôi.

Chữ nước Chúa - Thy Kingdom^{H4438} chép trong câu 6 trên, đó là chữ מַלְכוּת - malkuwth, số 4438 ra từ chữ מַלְאָךְ - malak, số 427 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *Hoàng gia của Vua, quyền phép của vua, quyền lực tối cao, quyền phép, sự cai trị; Khiến cho được trở nên vua, trở nên hoàng hậu, được quyền phép cai trị như vua, được dạy dỗ, được tư vấn, được khuyên bảo để được trở nên người cai trị;*

Khi Đức Chúa Jêsus phán với những người Pha-ri-si (Lu-ca 17) rằng: **Nước Đức Chúa Trời ở trong các người**, đó là Ngài phán về Lời của Đức Chúa Trời đã có nơi linh hồn loài người từ lúc đầu, nhưng người ta không thể thấy được và không thể vào được, bởi ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi linh hồn loài người đã bị tắt bởi tội lỗi của A-đam, là người trước nhất được Đức Chúa Trời tạo nên trên đất này. Nhưng Nước Đức Chúa Trời sẽ đến, nghĩa là sẽ được phục hồi cho những linh hồn nào mà ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi linh hồn đó được thấp sáng bằng quyền phép của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, như Đức Thánh Linh đã tỏ Lẽ thật này cho sứ đồ Phi-e-rơ biết và sứ đồ Phi-e-rơ đã làm chứng về Lẽ thật này.

1 Phi-e-rơ 1:22-25: Anh em đã vâng theo lẽ thật làm sạch lòng mình, đừng có lòng yêu thương anh em cách thật thà, nên hãy yêu nhau sốt sắng hết lòng; anh em đã được lại sanh, chẳng phải bởi giống hay hư nát, nhưng bởi giống chẳng hư nát, là bởi Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Vì, mọi xác thịt ví như cỏ, mọi sự vinh hiển của nó ví như hoa cỏ. Cỏ khô, hoa rụng, nhưng Lời Chúa còn lại đời đời. Và Lời đó là Tin Lành đã giảng ra cho anh em.

Bản Kinh James version chép câu 25 trên như sau: ²⁵But the word^{G4487} of the Lord^{G2962} endureth^{G3306} for ever^{G165}. And this^{G5124} is the word^{G4487} which^{G3588} by the gospel^{G2097} is preached^{G2097} unto you.

Chữ Lời - the word^{G4487} chép trong câu 25 trên, đó là chữ ῥῆμα - rhema, số 4487 ra từ chữ ῥέω - rheo, số 4483 của tiếng Hy-lạp có nghĩa là: *Lời nói tỏ ra những sự khiến người ta có thể hiểu được ý nghĩa của lời nói hoặc một sự việc, một vấn đề được che giấu; Sự tỏ ra điều kín giấu, lời giải nghĩa, lời tuôn đổ ra, hoặc ra lệnh, hoặc mạng lệnh có chủ đích, mang ý nghĩa đặc biệt để chứng minh, để giải quyết điều đã định trước;*

Chữ đạo Tin lành - the gospel^{G2097} chép trong câu 25 trên, đó là chữ εὐαγγελίζω - euaggelizo, số 2097 ra từ chữ εὐ - eu, số 2095 và chữ ἄγγελος - aggelos, số 32 của tiếng Hy-lạp có nghĩa là: *để công bố tin tốt lành, để truyền ra tin tức tốt lành hoặc bởi thiên sứ, hoặc bởi sứ giả, hoặc bởi mục sư;*

Như vậy, chúng ta đã biết Nước Đức Chúa Trời hay Nước Thiên đàng (chữ quan trọng đó là chữ nước - the kingdom) chính là quyền phép của Đức Chúa Trời tỏ ra qua Lời của Ngài, khi các Lời của Đức Chúa Trời được phán ra bởi miệng của Ngài, như Kinh Thánh có chép:

Thi-Thiên 33:9: Vì Ngài phán, thì việc liền có; Ngài biểu, thì vật bèn đứng vững bền.

Đức Chúa Jêsus đã phán với những người Pha-ri-si rằng: **nước Đức Chúa Trời ở trong các người**. Như vậy, quyền phép của Lời Đức Chúa Trời đã có nơi linh hồn loài người, nhưng tội lỗi của A-đam đã khiến cho ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi linh hồn loài người bị tắt, nên loài người bị mất quyền cai trị, trong khi đó, thân thể xác thịt của loài người vốn bởi bụi đất mà được dựng nên chỉ là đồ dùng cho linh hồn mà thôi, nên loài người

xác thịt không thể thấy được và không thể sử dụng được những sự thuộc về Nước Đức Chúa Trời.

Nhờ quyền phép của Lẽ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời mà linh hồn loài người được tái sanh, nghĩa là linh hồn người tin Chúa sẽ được phục hồi sự sống, nhưng linh hồn đó không phải vì vừa được sự sống lại mà có thể nhận được quyền sử dụng Lẽ thật để hầu việc Đức Chúa Trời được, cho đến khi linh hồn người đó được phục hồi đầy đủ các chức năng của sự sống người bề trong theo ảnh tượng của Đức Chúa Trời, nghĩa là chúng ta phải được Đức Thánh Linh, là Thần Lẽ thật mặc lại cho linh hồn mình bộ áo chức vụ của thầy tế lễ nhà vua thông qua chức vụ của những người đã nhờ quyền phép của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời mà được trở nên tôi tớ thật của Đức Chúa Jêsus Christ để rao giảng Tin Lành cho chúng ta biết những sự sâu nhiệm giấu trong Lời của Đức Chúa Trời, là Lời đã có nơi linh hồn của mỗi người chúng ta.

2 Cô-rinh-tô 4:1-18: **Vậy nên, chúng tôi nhờ sự thương xót đã ban cho, mà được chức vụ này, thì chúng tôi chẳng ngã lòng; nhưng chúng tôi từ bỏ mọi điều hổ thẹn giấu kín. Chúng tôi chẳng theo sự dối gạt, và chẳng giả mạo Lời Đức Chúa Trời, nhưng trước mặt Đức Chúa Trời chúng tôi tỏ bày lẽ thật, khiến lương tâm mọi người cho chúng tôi là đáng chuộng. Nếu Tin Lành của chúng tôi còn che khuất, là chỉ che khuất cho những kẻ hư mất, cho những kẻ chẳng tin mà chúa đời này đã làm mù lòng họ, hầu cho họ không trông thấy sự vinh hiển chói lói của Tin Lành Đấng Christ, là ảnh tượng của Đức Chúa Trời. Vả, chúng tôi chẳng rao giảng chính mình chúng tôi, nhưng rao giảng Đức Chúa Jêsus Christ, tức là Chúa; và vì tình yêu mến Đức Chúa Jêsus mà chúng tôi xưng mình là tôi tớ của anh em. Vì Đức Chúa Trời, là Đấng có phán: Sự sáng phải soi từ trong sự tối tăm! đã làm cho sự sáng Ngài chói lòa trong lòng chúng tôi, đặng sự thông biết về vinh hiển Đức Chúa Trời soi sáng nơi mặt Đức Chúa Jêsus Christ. Nhưng chúng tôi đứng của quý này trong chậu bằng đất, hầu cho tỏ quyền phép lớn dường ấy là bởi Đức Chúa Trời mà ra, chứ chẳng phải bởi chúng tôi. Chúng tôi bị ép đủ cách, nhưng không đến cùng; bị túng thế nhưng không ngã lòng; bị bắt bớ, nhưng không đến bỏ; bị đánh đập, nhưng không đến chết mất. Chúng tôi thường mang sự chết của Đức Chúa Jêsus trong thân thể mình, hầu cho sự sống của Đức Chúa Jêsus cũng tỏ ra trong thân thể chúng tôi. Bởi chúng tôi là kẻ sống, vì cố Đức Chúa Jêsus mà hằng bị nộp cho sự chết, hầu cho sự sống của Đức Chúa Jêsus cũng được tỏ ra trong xác thịt hay chết của chúng tôi; vậy thì sự chết làm trong chúng tôi, còn sự sống trong anh em. Vì chúng tôi có đồng một lòng tin, y như lời Kinh Thánh rằng: Ta đã tin, cho nên ta nói, cũng vậy, chúng tôi tin, cho nên mới nói, vì biết rằng Đấng đã khiến Đức Chúa Jêsus sống lại, cũng sẽ làm cho chúng tôi sống lại với Đức Chúa Jêsus, và làm cho chúng tôi ứng hầu với anh em trước mặt Ngài. Bởi chứng mọi điều đó xảy đến vì cố anh em, hầu cho ân điển rải ra cách dư dật, khiến sự tạ ơn nơi nhiều người hơn cũng dư dật, mà thêm vinh hiển cho Đức Chúa Trời. Vậy nên chúng ta chẳng ngã lòng, dầu người bề ngoài hư nát, nhưng người bề trong cứ đổi mới càng ngày càng hơn. Vì sự hoạn nạn nhẹ và tạm của chúng ta sanh cho chúng ta sự vinh hiển cao trọng đời đời, vô lượng, vô biên, bởi chúng ta chẳng chăm sự thấy được, nhưng chăm sự không thấy được; vì những sự thấy được chỉ là tạm thời, mà sự không thấy được là đời đời không cùng vậy.**

Chúng ta đã biết danh phận của Lê-a, của Xinh-ba, của Ra-chên và của Bi-la theo Lẽ thật và chúng ta biết lý do La-ban đã không gả Ra-chên, là con nhỏ của La-ban cho Gia-cốp ngay từ lúc ban đầu theo yêu cầu của Gia-cốp, đó là vì Ra-chên là bóng về Lời Đức Chúa Trời được chép thành văn tự trong Kinh Thánh, còn Lê-a là bóng về Lẽ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Nên, để Ra-chên có thể sanh bông trái cho Gia-cốp, hay có thể nói là để người tin Chúa có thể sanh bông trái cho Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời, thì linh hồn của tin Chúa phải trước hết được tái sanh, không phải bằng nỗ lực của xác thịt, nhưng bằng quyền phép của Lẽ thật, là Luật pháp của Thánh Linh sự sống và Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Nhưng để người tin Chúa có thể hiểu được và yêu mến Lẽ thật, là điều không được tỏ ra trong văn tự, và như vậy, nếu không có các ơn bởi Đức Thánh Linh ban cho, thì người tin Chúa không thể hiểu được và không thể nhận lãnh được quyền phép có trong Lẽ thật, là những sự không được chép thành văn tự trong Kinh Thánh. Vì thế nên La-ban (là bóng về Đức Thánh Linh), đã gả Lê-a cho Gia-cốp, cùng cất cử Xinh-ba, con đòi (ơn của Đức Thánh Linh) của mình theo hầu Lê-a, để nhờ ơn (Xinh-ba) mà Lê-a và cả Xinh-ba nữa đã sanh cho Gia-cốp 8 con trai, trong đó Lê-a sanh được 6 con trai, còn Xinh-ba sanh được 2 con trai cho Gia-cốp.

Vì mục đích cao nhất và cũng là yêu cầu bắt buộc mà Gia-cốp (là bóng về mọi người tin Chúa) phải sở hữu cho mình, đó là Ra-chên. Vì mục đích mà chính Rê-be-ca, mẹ của Gia-cốp và cả Y-sác nữa muốn Gia-cốp đến với La-ban tại xứ Pha-đan-A-ram đó là để cưới cho mình một người vợ và Gia-cốp đã tìm thấy Ra-chên và lòng

của Gia-cốp quyết định dù phải làm việc cho La-ban 7 năm để được cưới Ra-chên làm vợ và đó là bóng về mục tiêu cuối cùng mà mọi người tin Chúa phải đạt được cho sự sống của mình, là được quyền sở hữu Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời, và đó là tiêu chuẩn loài người phải đạt theo mục đích mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã quyết định tạo nên loài người, để tìm cho Ngài một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ. Sở hữu được Ra-chên là bóng về sự sở hữu được Lời Đức Chúa Trời được chép thành văn tự trong Kinh Thánh.

Bây giờ chúng ta cùng đến với Lời Đức Chúa Trời đã chép về việc Ra-chên sanh một con trai cho Gia-cốp.

Sáng thế ký 30:22-24: Đức Chúa Trời nhớ lại Ra-chên, bèn nhậm lời và cho nàng sanh sản. Nàng thọ thai, sanh một con trai, mà rằng: Đức Chúa Trời đã rửa sự xấu hổ cho tôi rồi; bèn đặt tên đứa trai đó là Giô-sép; lại nói rằng: Cầu xin Đức Giê-hô-va thêm cho một con trai nữa!

Bản King James version chép: ²² **And God^{H430} remembered^{H2142} Rachel^{H7354}, and God^{H430} hearkened^{H8085} to her, and opened^{H6605} her womb^{H7358}. ²³ **And she conceived^{H2029}, and bare^{H3205} a son^{H1121}; and said^{H559}, God^{H430} hath taken^{H622} away my reproach^{H2781}: ²⁴ **And she called^{H7121} his name^{H8034} Joseph^{H3130}; and said^{H559}, The LORD^{H3068} shall add^{H3254} to me another^{H312} son^{H1121}.******

Chữ **nhớ lại - remembered^{H2142}** chép trong câu 22 trên, đó là chữ זָכַר - **zakar**, số 2142 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *nhớ lại, để ý đến, quan tâm đến, nói đến, đề cập đến, khiến cho nhớ đến;*

Chữ **Ra-chên - Rachel^{H7354}** chép trong câu 22 trên, đó là chữ רָחֵל - **Rachel**, số 7354 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *con cừu cái, cái quý nhất của mình, cuộc hành trình, chặng đường, quãng đường;*

Chữ **lắng nghe - hearkened^{H8085}** chép trong câu 22 trên, đó là chữ שָׁמַע - **shama`**, số 8085 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự chú ý nghe, sự lắng nghe và chấp nhận yêu cầu, sự đồng ý với điều cầu xin, sự quan tâm đến, sự nhận thức được, sự hiểu được và nói đến;*

Chữ **nhậm lời - opened^{H6605} her womb^{H7358}**. Tại cụm từ này, người dịch đã tự dịch theo ý riêng mình, không theo nguyên bản phải dịch là *mở tử cung của nàng*, nghĩa là **opened^{H6605} her womb^{H7358}**.

Chữ **mở - opened^{H6605}** chép trong câu 22 trên, đó là chữ פָּתַח - **pathach**, số 6605 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *mở ra, giải phóng, ném ra ngoài, tự bỏ mình đi, để khắc vào lòng, để chạm trở vào lòng, đặt ra tiêu chí;*

Chữ **tử cung - womb^{H7358}** chép trong câu 22 trên, đó là chữ רֶחֶם - **rechem**, số 7358, ra từ chữ רָחַם - **racham**, số 7355 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *tử cung, cái lòng của người nam; để yêu, để tỏ ra sự nhân từ, tỏ ra lòng trắc ẩn, để tỏ sự yêu sâu sắc, tỏ ra sự thương xót, tỏ ra sự khoan dung;*

Chữ **thọ thai - conceived^{H2029}** chép trong câu 23 trên, đó là chữ הָרָה - **harah**, số 2029 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *thụ thai, mang thai, hiểu được, quan niệm được, nhận thức được, thai nghén trong lòng, cưu mang trong lòng, nghĩ ra, sáng chế ra; giàu trí tưởng tượng, giàu trí sáng tạo, chịu đựng, sanh lợi ra;*

Chúng ta đang đối diện với Lời của Đức Chúa Trời và Lời của Đức Chúa Trời luôn mang ý nghĩa thần linh và sự sống và chúng ta cũng biết rằng, trong cấu tạo của loài người được tạo nên theo ảnh tượng của Đức Chúa Trời, thì trong người nam hoặc người nữ, đều vừa có giống đực vừa có giống cái. Ngay cả người nam và người nữ, thì thân thể xác thịt được gọi là giống cái, vì thân thể này có thể tiếp nhận và có thể sanh sản. Về mặt thuộc linh thì thân thể xác thịt của loài người luôn có thể tiếp nhận Lời của Đức Chúa Trời và công bố ra. Thân thể xác thịt của người nam và người nữ đều có thể tiếp nhận Lời của Đức Chúa Trời và công bố và sự công bình ra đó là sự sanh sản thuộc linh. Nhưng trong thuộc thể thì người nam sanh con (*hạt giống, dòng dõi*) mình vào trong tử cung của người nữ (vợ) và người nữ sẽ cưu mang con (*hạt giống, dòng dõi*) của người nam (chồng) mà sanh ra một người, mà trong người đó có hạt giống, có dòng dõi của người nam (chồng) nên có DNA của người cha).

Ra-chên là bóng về Lời Đức Chúa Trời được chép thành văn tự trong Kinh Thánh, sẽ chỉ sanh bông trái, là những sự vốn có bên trong văn tự của Lời Đức Chúa Trời, nhưng những sự vốn có đó (được gọi là Lẽ thật, là những sự sâu nhiệm của Lời Đức Chúa Trời) lại không thể tự sanh ra được, cũng giống như một hạt giống lúa mì sẽ không thể mọc lên thành cây được cho đến khi hạt giống đó được gieo vào một môi trường thuận lợi cho hạt giống đó nảy mầm để mọc lên.

Gia-cốp là bóng về môi trường còn Ra-chên là bóng về hạt giống, là Lời Đức Chúa Trời được chép thành văn tự trong Kinh Thánh. Chỉ đến khi lòng của Gia-cốp được tác động bởi quyền phép của Đức Thánh Linh hành động qua Lê-a (Lẽ thật), qua Xinh-ba, qua Bi-la, là các ơn thuộc về Đức Thánh Linh (mà La-ban là bóng) tác động tới người bề trong của Gia-cốp, khiến cho con mắt của Gia-cốp được mở ra và thấy (Ru-bên là bóng). Tiếp đến là cái tai của người bề trong của Gia-cốp nghe được tiếng của Chúa (Si-mê-ôn là bóng). Khi linh hồn của

Gia-cốp nghe được tiếng của Đức Thánh Linh thì đức tin của người được phục hồi (Lê-vi là bóng), khiến linh hồn của người bắt đầu sử dụng cái miệng của mình để nói những sự linh hồn cần phải làm (Giu-đa là bóng).

Đức Chúa Trời là Đấng đã tạo nên loài người theo ảnh tượng của Ngài và Ngài biết trình tự của sự sống lại của linh hồn loài người, mà chính Ngài đã tìm được Gia-cốp nơi rừng rú và tại đồng vắng, khi Gia-cốp nằm ngủ để lấy sức tiếp tục cho chặng đường mà người phải đi đến với La-ban tại nơi Pha-đan-A-ram (Pha-đan-A-ram là bóng về cuốn sách Luật pháp của Đức Chúa Trời - Kinh Thánh, là đồng cỏ xanh tươi). Gia-cốp là bóng về một người tin Chúa tìm đến với Đức Thánh Linh (La-ban là bóng) thông qua sự tin cậy và vâng theo Lời Chúa (mà Rê-be-ca và Y-sác là bóng) và người đó đã hành động noi theo Lời Chúa dạy trong Kinh Thánh. Chính Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã lập giao ước với Gia-cốp, rằng Ngài sẽ làm xong điều Ngài đã phán với Gia-cốp, đó cũng là giao ước mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ lập với hết thảy những người nào có lòng kính sợ Danh Đức Giê-Hô-Va và thật lòng yêu mến và làm theo Lời Đức Chúa Trời và tùy theo đức tin của mỗi người tin Chúa mà mọi sự đó sẽ được thành cho người ấy.

Chỉ khi nào linh hồn của người tin Chúa đã nhờ quyền phép của Đức Thánh Linh được tỏ ra qua sự người đó được nghe Lẽ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời mà linh hồn của người đó được tái sanh. Bây giờ, tùy theo tấm lòng của người đó tiếp tục noi theo sự dắt dẫn của Đức Thánh Linh mà người đó sẽ nhận được các ơn của Đức Thánh Linh giúp cho linh hồn người đó nhận biết trách nhiệm của mình là phải kính sợ Danh Chúa, cùng nhận biết những sự hay chết và bất toàn của xác thịt mình mà bám chặt lấy Lời của Đức Chúa Trời, là Lời được chép trong Kinh Thánh. Nhờ những sự ban cho cũng được gọi là ân điển của Đức Thánh Linh khiến linh hồn người ấy trở dậy, bắt thân thể xác thịt mình phục Luật pháp của Đức Chúa Trời, nghĩa là linh hồn người ấy biết mình phải trở nên một đồng dãi thánh, một nước thầy tế lễ thông qua ơn của Đức Thánh Linh ban cho (mà La-ban là bóng) ơn đó mang tên Bi-la mà người ấy sanh trái mang tên Đan và Nép-ta-li.

Khi người tin Chúa tiếp tục noi theo sự dắt dẫn của Đức Thánh Linh, thì Đức Thánh Linh sẽ ban ơn Xinh-ba cho linh hồn người ấy để nhận biết giá trị quan trọng của Lẽ thật, vì nhờ quyền phép của Lẽ thật mà linh hồn của người tin Chúa mới được phục hồi và được lớn trong sự nhận biết Lời của Đức Chúa Trời. Vì khi linh hồn người tin Chúa đã nhận biết trách nhiệm của mình, là phải quản trị xác thịt mình vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời và linh hồn người đó phải tăng trưởng để được lên cao hơn trong sự nhận biết Lời của Đức Chúa Trời. Vậy nên linh hồn của người tin Chúa phải tiếp tục nhờ ân điển của Đức Thánh Linh để noi theo Chúa, như con trẻ đang phát triển sự sống vậy, phải có các chất dinh dưỡng đúng và đủ để giúp thân thể đó phát triển. Qua ơn mang tên Xinh-ba mà linh hồn người tin Chúa có được bông trái Gát và A-se, đó là sự phục hồi chức năng thuộc về linh hồn của người tin Chúa và hai chức năng Gát và A-se mang ý nghĩa thuộc về trách nhiệm của linh hồn phải là chiến sỹ trong quân đội của Đức Giê-Hô-Va, là sự khởi đầu của chức vụ thầy tế lễ nhà vua, là đánh trận cho Nước Đức Chúa Trời.

Linh hồn của người tin Chúa phải tiếp tục được phục hồi chức năng thuộc về chức vụ của thầy tế lễ, đó là sự cầu nguyện và cầu thay và chức năng này mang tên Y-sa-ca. Tiếp theo đó là linh hồn người đó được phục hồi sự được tôn trọng khi linh hồn đó đã nhận biết thân phận thật của mình, là con trai của Đức Chúa Trời và được chọn vào nước thầy tế lễ của Đức Chúa Trời, chức năng đó mang tên Sa-bu-lôn.

Ngay khi chức năng thứ sáu được tái sanh bởi quyền phép của Lẽ thật, mà Lê-a là bóng, thì bây giờ, bởi quyền phép của Lẽ thật mà Đi-na được sanh ra và việc Đi-na được sanh ra đó là chức năng của chức vụ thầy tế lễ nhà vua phải thi hành, đó là: **sự phán xét, sự cáo trách, sự phê bình, sự kết án, sự chỉ trích, sự đấu tranh, sự chấp hành Luật pháp**. Chức năng này sẽ được thi hành ngay trên chính thân thể xác thịt của người được sở hữu, để khi linh hồn đó thi hành chức vụ thầy tế lễ nhà, thì ma quỷ không có cơ gì để kiện cáo người đó.

Trở lại việc Đức Giê-Hô-Va Trời nhớ lại Ra-chê-nê và khiến nàng sanh sản đó là bóng về trình tự của sự phục hồi sự sống của linh hồn người tin Chúa, vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời không hề quên như người ta nghĩ, nhưng trong sự mưu luận mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời cho phép những sự này được chép xuống, để tìm kiếm trong loài người, xem linh hồn nào còn nhận biết mình là con trai của Đức Chúa Trời và linh hồn nào nhận biết trách nhiệm của mình là phải hết lòng tìm kiếm Đức Chúa Trời qua việc suy gẫm và làm theo Lời Đức Chúa Trời.

Rất nhiều người tin có Đức Chúa Trời, tin có sự cứu chuộc, tin Đức Chúa Trời là Đấng toàn năng, nhưng những sự tin đó thì người ta đều có thể học được và biết được qua người khác nói lại, chứ không phải từ linh hồn của người đó. Người ta đã tin nhận Chúa vì biết Đức Chúa Trời là Đấng toàn năng, Ngài có quyền phép để giải cứu, giải phóng, giải thoát người ta ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết và Ngài có quyền ban phước và Ngài có quyền giáng họa, Vì thế cho nên người ta chọn sự tin Chúa là bảo vệ sự sống mình, chứ họ không để ý để

nhận biết rằng, Kinh Thánh đã chép về họ và người ta cũng không đến để làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời đối với họ là gì và trách nhiệm của họ trước các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời là thế nào.

Nhiều người chọn học cho thuộc Kinh Thánh không phải để linh hồn họ được trang bị Luật pháp của Đức Chúa Trời hay là để linh hồn họ sẽ được chọn vào trong nước thầy tế lễ của Đức Chúa Trời, mà họ chọn sự học Kinh Thánh là để xác thịt của được tôn vinh, được khen ngợi và được phần thưởng của các tổ chức mà họ đang sinh hoạt. Họ làm những sự đó cho mục đích của xác thịt mình, nên linh hồn họ vẫn đang trần truồng, đui mù và loã lồ.

Trong thực tế của cuộc sống loài người xác thịt, tự người vợ không thể sanh con cái, cũng như tự người chồng không thể sanh con cho mình, mà sự sanh nở của người ta cũng không phải do họ có khả năng mà sanh sản được, vì linh hồn của loài người ta thuộc về quyền cai trị của Đức Chúa Trời.

Cũng một lẽ ấy, người ta có thể thuộc lòng cả cuốn Kinh Thánh để nói lại cho những người khác nghe, nhưng để hiểu biết ý nghĩa của Lời Chúa chép trong Kinh Thánh thì người ta không thể quyết định được, vì điều đó là thuộc về sự cai trị của Đức Chúa Trời.

Ra-chên không thể tự sanh con cái cho Gia-cốp và đối với Gia-cốp cũng vậy, người đã không thể khiến cho Ra-chên thụ thai, như chính Gia-cốp đã nói với Ra-chên rằng: **Há ta được thay quyền Đức Giê-hô-va, mà không cho người sanh sản sao?**

Trong thực tế, tất cả những người đã học trong các trường mà người ta gọi là trường thần học hay là trường thần đạo, hoặc là Thánh kinh thần học viện cũng không thể khiến cho người ta hiểu được những sự sâu nhiệm giấu bên trong Lời Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh Thánh. Vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời không nhường sự vinh hiển của Ngài cho bất cứ thần tượng nào. Vì hết thảy mọi sự mà người ta có thể thấy được trong vũ trụ này trong đó có trái đất cùng muôn vật trên đất này, đều bởi Đức Chúa Trời tạo nên bằng tiếng phán của Ngài theo kế hoạch đã định của Ngài và chính Đức Chúa Trời sẽ hoàn thành kế hoạch mà Ngài đã làm và đã làm xong rồi, như Lời Ngài chép trong Kinh Thánh.

Sáng thế ký 2:1-3: Ấy vậy, trời đất và muôn vật đã dựng nên xong rồi. Ngày thứ bảy, Đức Chúa Trời làm xong các công việc Ngài đã làm, và ngày thứ bảy, Ngài nghỉ các công việc Ngài đã làm. Rồi, Ngài ban phước cho ngày thứ bảy, đặt là ngày thánh; vì trong ngày đó, Ngài nghỉ các công việc đã dựng nên và đã làm xong rồi.

Ra-chên là bóng về Lời Đức Chúa Trời được chép thành văn tự, là Luật pháp của Đức Chúa Trời được chép trong Kinh Thánh và người ta không thể dùng bất kỳ nỗ lực nào của xác thịt mình mà có thể khiến người ta sanh bông trái cho Luật pháp của Đức Chúa Trời.

Trong các bài trước chúng ta đã biết Ra-chên rất mong mình sanh con cho Gia-cốp, nên nàng đã đổi Gia-cốp cho Lê-a để có được những trái Phong-già (Mandrakes) mà Ru-bên đã tìm được nơi cánh đồng trong mùa gặt lúa mì, điều này mang ý nghĩa cảnh cáo cho mọi người tin Chúa là phải có tình yêu đối với Lời của Đức Chúa Trời, thì linh hồn người đó mới nhận được tình yêu của Lời Đức Chúa Trời dành cho linh hồn mình và nhớ tình yêu của Lời Đức Chúa Trời ban cho mà người ta mới có thể sanh trái cho Nước Đức Chúa Trời.

Tự Luật pháp của Đức Chúa Trời không thể làm trọn được điều gì cho loài người, cho đến khi người ta tin có Đức Chúa Trời và qua sự kính sợ Danh Chúa và người ta phải yêu mến Lời Đức Chúa Trời thì chính Đức Chúa Trời là Đấng biết rõ mọi sự có trong lòng của người ta mà làm ơn cho người đó, vì sự hiểu biết Lời của Đức Chúa Trời cũng đến bởi Đức Chúa Trời.

Châm ngôn 8:11-21: Ta yêu mến những người yêu mến Ta, phàm ai tìm kiếm Ta sẽ gặp Ta. Sự giàu có, sự tôn trọng, của cải bền lâu, và sự công bình, đều ở nơi Ta. Bông trái của Ta tốt hơn vàng, đến đổi hơn vàng ròng; Hoa lợi của Ta quý hơn bạc cao. Ta đi trong con đường công bình, giữa các lối ngay thẳng, đặt làm cho kẻ yêu mến Ta hưởng được của cải thật, và làm cho đầy đầy các kho tàng của họ.

Trong thực tế, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời không có sự quên, nhưng Ngài biết rõ khi nào thì linh hồn người ta mới có thể làm được hay là hưởng được những sự ban cho của Ngài, vì Ngài là Đấng công bình, trong Ngài không có sự tây vị, nên khi Lời Chúa chép rằng: **Đức Chúa Trời nhớ lại Ra-chên, bèn nhậm lời và cho nàng sanh sản**, đó là nguyên tắc của Đức Chúa Trời trong sự cai trị của Ngài, vì Ngài biết khi nào và điều gì thuộc về nguyên tắc của Ngài, về các kỳ đã định của Ngài tới trên người này hay người kia, thì những sự đã được định đó sẽ được ban cho người đó.

Theo nguyên tắc trình tự về sự tái sanh, thì khi linh hồn người đó (Gia-cốp là bóng) đã hội đủ điều kiện thì Đức Thánh Linh sẽ khiến linh hồn người đó nhận được điều Đức Chúa Trời đã định cho. Đó là khi linh hồn của người tin Chúa thật sự yêu mến Lời Đức Chúa Trời và thật lòng tìm kiếm cho được hiểu biết ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời để hầu việc Ngài cách thành tâm và trung tín, không phải để có sự hiểu biết để khiến xác thịt mình được tôn trọng, nhưng để làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời. Thì bấy giờ, Đức Chúa Trời sẽ khiến cho linh hồn của người đó được thấy những sự sâu nhiệm của Đức Chúa Trời theo như Lời Chúa đã chép.

Thi-Thiên 40:4-8: Phước cho người nào để lòng tin cậy nơi Đức Giê-hô-va, chẳng nề vì kẻ kiêu ngạo, hoặc kẻ xây theo sự dối trá! Hỡi Giê-hô-va, Đức Chúa Trời tôi, công việc lạ lùng Chúa đã làm, và những tư tưởng của Chúa hướng cùng chúng tôi, thật là nhiều, không thể sắp đặt trước mặt Chúa; Nếu tôi muốn truyền các việc ấy ra, và nói đến, thật lấy làm nhiều quá không đếm được. Chúa không thích của lễ thiêu hoặc của lễ chay: Chúa đã sở tại tôi. Chúa không có đòi của lễ thiêu hay là của lễ chuộc tội. Bấy giờ tôi nói: Nay tôi đến; Trong quyển sách đã có chép về tôi; Hỡi Đức Chúa Trời tôi, tôi lấy làm vui mừng làm theo ý muốn Chúa, Luật pháp của Chúa ở trong lòng tôi.

Việc Ra-chên sanh con trai đầu tiên của mình Gia-cốp đó là bóng về việc linh hồn người tin Chúa đã nhờ quyền phép của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời mà sanh bông trái cho Luật pháp của Đức Chúa Trời. Vì sau khi linh hồn của người tin Chúa đã nhờ Lẽ thật (Lê-a là bóng) cùng các ơn của Đức Thánh Linh ban cho, (mà La-ban là bóng về Đức Thánh Linh còn Xinh-ba và Bi-la đều là bóng về các ơn của Đức Thánh Linh, vì Xinh-ba và Bi-la đều là con đòi của La-ban được cắt cử theo hầu Xinh-ba và Bi-la, nghĩa là đi theo, cặp theo để giúp linh hồn của Gia-cốp thấy được chân giá trị của Lê-a và của Ra-chên mà sanh bông trái cho Gia-cốp.

Chúng ta hãy xem Lời Chúa đã chép gì về nguyên tắc này.

Mác 16:14-20: Sau nữa, Ngài hiện ra cho mười một sứ đồ đang khi ngồi ăn, mà quở trách về sự không tin và lòng cứng cổ, vì chẳng tin những kẻ từng thấy Ngài đã sống lại. Ngài phán cùng các sứ đồ rằng: Hãy đi khắp thế gian, giảng Tin Lành cho mọi người. Ai tin và chịu phép báp-tem, sẽ được cứu chuộc; nhưng ai chẳng tin, sẽ bị đoán phạt. Vậy những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này: lấy Danh Ta mà trừ quỷ; dùng tiếng mới mà nói; bắt rắn trong tay; nếu uống giống chi độc, cũng chẳng hại gì; hễ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ lành. Đức Chúa Jê-sus phán như vậy rồi, thì được đem lên trời, ngồi bên hữu Đức Chúa Trời. Về phần các môn đồ, thì đi ra giảng đạo khắp mọi nơi, Chúa cùng làm với môn đồ, và lấy các phép lạ cặp theo lời giảng mà làm cho vững các lời đã được rao giảng.

Bản King James version chép: ²⁰And they went^{G1831} forth^{G1831}, and preached^{G2784} every^{G3837} where^{G3837}, the Lord^{G2962} working^{G4903} with them, and confirming^{G950} the word^{G3056} with signs^{G4592} following^{G1872}. Amen^{G281}.

Bản King James version chép: ²²And God^{H430} remembered^{H2142} Rachel^{H7354}, and God^{H430} hearkened^{H8085} to her, and opened^{H6605} her womb^{H7358}. ²³And she conceived^{H2029}, and bare^{H3205} a son^{H1121}; and said^{H559}, God^{H430} hath taken^{H622} away my reproach^{H2781}: ²⁴And she called^{H7121} his name^{H8034} Joseph^{H3130}; and said^{H559}, The LORD^{H3068} shall add^{H3254} to me another^{H312} son^{H1121}.

Sáng thế ký 30:22-24: Đức Chúa Trời nhớ lại Ra-chên, bèn nhậm lời và cho nàng sanh sản. Nàng thọ thai, sanh một con trai, mà rằng: Đức Chúa Trời đã rửa sự xấu hổ cho tôi rồi; bèn đặt tên đứa trai đó là Giô-sép; lại nói rằng: Cầu xin Đức Giê-hô-va thêm cho một con trai nữa!

Chữ xấu hổ - reproach^{H2781} chép trong câu 23 trên, đó là chữ רָצַח - cherpah, số 2781 ra từ chữ רָצַח - charaph, số 2778 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *điều sỉ nhục, điều nhục nhã, điều đáng xấu hổ, sự quở trách, bị khinh bỉ (khi bị xấu hổ), bị chế nhạo, bị rửa sả, bị báng bổ, bị khiển trách, bị thách thức*

Trong dân Y-sơ-ra-ên, người nữ nào không sanh con cho chồng thì người nữ đó sẽ bị coi thường, bị khinh bỉ, bị chế riễu và bị coi như kẻ bị rửa sả vậy.

Trong ý nghĩa thuộc linh, nếu tin Chúa không sanh trái cho Luật pháp của Đức Chúa Trời, không tôn cao Danh Chúa, không tôn cao Lời Đức Chúa Trời thì cũng như kẻ bị rửa sả vậy, vì kẻ đó sẽ bị bỏ lại trên đất này, vì sự cứu chuộc của Đức Chúa Trời là cứu chuộc linh hồn người ta, không phải bởi người ta nói mình tin Chúa mà linh hồn người đó được sự cứu chuộc, mà linh hồn của người đó phải bày tỏ sự sống có trong mình, vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã đặt tên cho loài người là A-đam, nghĩa là uy quyền, bốn tánh, thanh danh, sự tôn trọng của linh hồn loài người là phải bày tỏ huyết, phải tỏ ra sự sống có trong mình và sự sống đó là sự sáng thật được

chiếu ra từ linh hồn của người đó.

Tự loài người không thể làm được công việc này, nhưng bởi đức tin và sự vâng theo Lời của Đức Chúa Trời mà linh hồn người đó sẽ nhận được ân điển của Đức Chúa Trời, nếu người đó thực hành đức tin của mình làm theo Lời Chúa phán.

Chữ **Giô-sép - Joseph**^{H3130} chép trong Sáng thế ký đoạn 30 câu 24 đó là chữ יְסוּפִי - **Yowceph**, số 3130 và chữ này là thì tương lai của chữ יַעֲקֹב - **yacaph**, số 3254 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *Đức Giê-Hô-Va sẽ gia thêm sẽ ban cho thêm, sự gia thêm, sự ban cho thêm, sự làm một lần nữa, từ nay về sau sẽ dính dứ với, sẽ tiếp tục;*

Tên của Giô-sép mang ý nghĩa tiên tri về điều Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán và được chép trong sách Châm ngôn, đó là **Ta yêu mến những người yêu mến Ta, phàm ai tìm kiếm Ta sẽ gặp Ta. Sự giàu có, sự tôn trọng, của cải bền lâu, và sự công bình, đều ở nơi Ta. Bông trái của Ta tốt hơn vàng, đến đổi hơn vàng ròng; Hoa lợi của Ta quý hơn bạc cao. Ta đi trong con đường công bình, giữa các lối ngay thẳng, đặt làm cho kẻ yêu mến Ta hưởng được của cải thật, và làm cho đầy dẫy các kho tàng của họ.** Châm ngôn 8:11-21.

1 Cô-rinh-tô 1:1-9: Phao-lô, theo ý Đức Chúa Trời, được gọi làm sứ đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ, cùng Sốt-then, anh em chúng ta, gửi cho Hội thánh Đức Chúa Trời tại thành Cô-rinh-tô, tức là cho những người đã được nên thánh trong Đức Chúa Jê-sus Christ, được gọi làm thánh đồ, lại cho mọi người bất luận ở nơi nào, cầu khẩn Danh Đức Chúa Jê-sus Christ chúng ta, là Chúa của những người ấy và của chúng ta: nguyên xin anh em được ân điển và sự bình an ban cho bởi Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, và bởi Đức Chúa Jê-sus Christ! Tôi hằng vì anh em tạ ơn Đức Chúa Trời, bởi cố anh em đã được Đức Chúa Trời ban ơn trong Đức Chúa Jê-sus Christ; vì chúng anh em đã được dư dật về mọi điều ban cho, cả lời nói và sự hiểu biết, như lời chứng về Đấng Christ đã được vững bền ở giữa anh em. Anh em đang trông đợi kỳ Đức Chúa Jê-sus Christ chúng ta hiện đến, cũng chẳng thiếu một ơn nào. Ngài sẽ khiến anh em được vững bền đến cuối cùng, để khỏi bị quả trách trong ngày của Đức Chúa Jê-sus Christ chúng ta. Đức Chúa Trời là thành tín, Ngài đã gọi anh em được thông công với Con Ngài là Đức Chúa Jê-sus Christ, Chúa chúng ta.

Ra-chên là bóng về Lời của Đức Chúa Trời được chép thành văn tự trong Kinh Thánh, mà Danh Đức Chúa Jê-sus được xưng là Lời Đức Chúa Trời và bất lý ai yêu mến Đức Chúa Jê-sus Christ, thì sẽ chính Ngài sẽ yêu người đó và Ngài sẽ tỏ cho những người đó biết Ngài - là biết Lời của Đức Chúa Trời.

Giăng 1:1-18: **Ban đầu có Lời (của Đức Chúa Trời), Lời (của Đức Chúa Trời) ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời (của Đức Chúa Trời) là Đức Chúa Trời. Ban đầu Ngài (Lời của Đức Chúa Trời) ở cùng Đức Chúa Trời. Muôn vật bởi Ngài (Lời của Đức Chúa Trời) làm nên, chẳng vật chi đã làm nên mà không bởi Ngài (Lời của Đức Chúa Trời). Trong Ngài (Lời của Đức Chúa Trời) có sự sống, sự sống là sự sáng của loài người. Sự sáng soi trong tối tăm, tối tăm chẳng hề nhận lấy sự sáng. Có một người Đức Chúa Trời sai đến, tên là Giăng (Báp-tít). Người đến để làm chứng, là làm chứng về sự sáng, hầu cho bởi người ai nấy đều tin. Chính người chẳng phải là sự sáng, song người phải làm chứng về sự sáng. Sự sáng này là sự sáng thật, khi đến thế gian soi sáng mọi người. Lời (của Đức Chúa Trời) ở thế gian, và thế gian đã làm nên bởi Ngài (Đức Chúa Jê-sus danh Ngài được xưng là Lời Đức Chúa Trời); nhưng thế gian chẳng từng nhìn biết Ngài. Ngài đã đến trong xứ mình, song dân mình chẳng hề nhận lấy. Nhưng hễ ai đã nhận Ngài, thì Ngài ban cho quyền phép trở nên con cái Đức Chúa Trời, là ban cho những kẻ tin Danh Ngài, là kẻ chẳng phải sanh bởi khí huyết, hoặc bởi tình dục, hoặc bởi ý người, nhưng sanh bởi Đức Chúa Trời vậy. Lời (của Đức Chúa Trời) đã trở nên xác thịt, ở giữa chúng ta, đầy ơn và lẽ thật; chúng ta đã ngắm xem sự vinh hiển của Ngài (Đức Chúa Jê-sus Christ), thật như vinh hiển của Con một đến từ nơi Cha. Giăng (Báp-tít) làm chứng về Ngài khi kêu lên rằng: Ấy là về Ngài mà ta đã nói: Đấng đến sau ta trỗi hơn ta, vì Ngài vốn trước ta. Vả, bởi sự đầy dẫy của Ngài mà chúng ta đều có nhận được, và ơn càng thêm ơn. Vì luật pháp đã ban cho bởi Môi-se, còn ơn và lẽ thật bởi Đức Chúa Jê-sus Christ mà đến. Chẳng hề ai thấy Đức Chúa Trời; chỉ Con một ở trong lòng Cha, là Đấng đã giải bày Cha cho chúng ta biết.**